

פז:

עין משפט
גר מצודה

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) ישי"י ד"ה לא תשאל
דקנתי היום לעשיית
הרשע: (ו) ח"ס' ד"ה
ואשר כי' נזמן שרלי
לביא דבש' תמיד נשחט
כי' כל'ל וזכות וקשה
נחמק: (ג) בא"ד ונחמק'
פי' כי' תשלח קרבנות
אירי נעומת שך:

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הגר"א

(א) ב' כתיבה חזיתו
וכחל ס' כ"ג:

רבינו חננאל

[illegible]

אין וואס זאלן וואס זאלן וואס זאלן

וּרְחִיצָה ככלל סיבה. תימה, ארבעי מהו ברחיצה אחאי לא
צעי מהו בסיבה: **לא** אשארא. דמיירי התם בסוף
פ"ק דתענית (דף יג.) בנעילת הסנדל ועשיית מלאכה ואעשיית
מלאכה לא קאי דהא מנודה שרי במלאכה אלא אנעילת סנדל סוף

פ"ק דתענית (סג) מסיק הלכתא
אבל אסור דין בחמין בין בלילן אבל
לרחוק פניו דיו ורגליו בחמין אסור
בלילן מותר ולסוק אפילו כל שעה
אסור ובסוף הרב פ' קשיא ליה
מאי שנא גט' בלא ויהי"כ אסור לרחוק
אפילו אנצטות דתשטע בפרק בתרא
דיומא (דף עה.) ומביאין לו מטפחת
כ"ו ובלא תהיבוי רמקס נפקי אגרות
מואל תסובי שמן ויהי הכפורים אסור
לא סכתי (דמא י') ובסך רש"ס
לפי המשקלה דמסיק פ"ק דתענית
בלילן מותר לרחוק פניו דיו ורגליו
לזכות הוא הדין ע' בלא ויהי"כ ומתה
אמאי לא מייתי בסוגין דתענית
ההיא דמטפחת כ"ו ובסך רבינו חס
שמעיה קשיא אסור לרחוק כלל גט'
גט' ויהי"כ חזק מזה וזאת דחשיב
לכו כחו ומולכותו נטיט וזמרת האלי
ואינו יכול ליגע בפיו ועיניו * משום
בת מלך: **לא** אשאר. פ"י לא
קאי אנטיגל סנדל אלא ארמיגה וזיל
הכא קמחי ליה * וזיל הכא קמחי
ליה דלעשיית מללכה לא קאי
דפרשיית לעיל וא"ת ואמאי לא
פשע מריגה דסוף פרק הוציא ויגמ
מריגה דסוף פרק הוציא ויגמ

תורה אור השלם

1. וְהִשְׁתַּחֲוִיתִים חֲמוּנִים לְאֵל
וְכָל שִׁירֵיהֶם לִקְרָא
וְהַגְדִּילוּ וְעַל כֵּן חָתַם
שָׁם וְעַל כֵּן רָאשׁ
קִרְיָה וְשִׁמְשָׁה בִּאֵל
וְיָד וְאַחֲרֵיהֶם כָּל
כִּסּוּס מ' :
2. וְיִשְׁלַח זֶהֱבָב הַקִּיעָה
וְיִקַּח שֵׁשׁ אִשֵּׁה חֲמוּנָה
יִאֲמַר אֵלֶיהָ הַהֲגִדְלִי נָא
לְבִשְׁךָ נָא בְּנִי אֵבֶל אֵל
תִּסְמָכִי בְּנִי אֵבֶל אִשָּׁה
וְהִנֵּה יָרִים חֲמוּנִים
עַל מַלְאָכָא דִּבְרָא
3. הָאֵנָּה דֵּם מֵתִים אֵבֶל
אֵל תַּעֲשֶׂה אֲפָרֹחַ שִׁשִּׁים
עֲלֶיךָ וְנִגְלִילֶיךָ תִּשָּׂא
בְּרִיזֵיל אֵל תִּשְׁעַל
שָׁמָּה וְלֹחַם אֲנִיחָה לֵּא
תִּחַבֵּל נָא יִחַבֵּל נָא דְּבָרָא
4. וְיִצְרֵם דִּוּד אֵל בָּת
שִׁבְעַת אֲשֵׁתִי אֲבָר אֵלֶיהָ
וְיִקְרָא נָא עֲמוּ שְׁמוֹ שְׁלֹמֶה
וְיִשְׁכַּחֲשׁוּ אֵל כִּי דִּבְרָא
5. וְכֹכֶם מִתְּהוֹרָה אֵל
בְּגִיזֵיל וְלֹחַת אֵל כִּי שִׁעֹר
וְיִקְרָא מִיָּם וְיִקְרָא אֵל
וְיִבֹא אֵל הַתְּהוֹרָה וְיִשֶּׁב
מִחוּץ לְאֶהֱלָה שְׁבַע
יָמִים : וְיִקְרָא דֵּח
6. כִּי אֲמֹר לָהֶם
שְׁלֹב לְכֵם לְאֶהֱלָיִכֶם :
7. וְאַחֲרֵי שְׁתַּרְתִּי
שְׁבַע יָמִים יִסְמְרוּ לִי
וְיִחַבֵּל נָא מִן
8. וְיִבֹּיט בָּאוּ אֵל הַקִּיעָה
אֵל הַחֲצֵה הַמִּתְּהוֹרָה
לְשֹׁרֶת קִיעָה יִקְרֹב
אֲחֵתָא נָא אֲדִינִי
לְאֶהֱלָיִכֶם : וְיִחַבֵּל נָא מִן

דמיון דיוקני. כללם אליהם עשה את האדם (בראשית ט:); [כשארמר].
 חכמים גבי עברו אלו ולא נענו (מעשים דף יג.) אסור במלאכה וכו'
 וכן; אתה מוצא במעודה; מאי לאו אפולח. קאמר דמעודה אסור:
 לא אשאר. דקתני (ב) אעטיפת הראש דאמר' הים (דף יד:) במענית

ובעונותיהם הפכתיה
ידה ¹⁰ ומוצרע מה הן
אבל אסור בעשיית
זו חגיכם לאבל מה
אבל אסור במלאכה
לאכה אמר רב יוסף
בעשיית מלאכה לא
לילה מותר וכן אתה
מאי לאו אכולהו לא
טונה ושונין לו נשבר
מוצרע מהו בעשיית
אסור ברחיצה דכתיב
ה בכלל סיבה מנודה
יוסף ת"ש ¹¹ כשאמרו
זו אלא כל גופו אבל
ד וכן אתה מוצא
אכולהו לא אשאר
תיקו ¹² אבל אסור
אמר ליה רחמנא
ברגליך מכלל דכולי
הוה ברגליה התיר

ע"י כ"ש באמרו אסור בנעילת הסנדל = לא אמרו אלא
הא כיצד יצא לדרך נועל נכנס לעיר חולץ וכן אתה
מאי לא אכולהו לא אשאר' מצורע מהו בנעילת
הוא בתשמיש המטה דכתיב 'וינחם דוד את בת שבע
לדמעקרא אסור מנודה מהו בתשמיש המטה אמר
הן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו ושימשו
מא מנודה לשמים שאני דקיל קיל והא אמרת חמיר
הכא קמדחי ליה וזיל הכא קמדחי ליה 'מצורע מהו
דחתיא 'וישב מחוץ לאהל' שיהא כמנודה |א| וכאכל
'אין אהל' אלא אשתו שנא' 'לך אמור להם שוב לכם
ויפשוטו נמי למנודה אמר רב הונא בריה דרב פנחס
תני שאסור שיהא כמנודה וכאכל כמילי אחרנייתא
המטה = אבל אינו משלח קרבנותיו דחתיא 'ר"ש
ווא שלם ולא בזמן שהוא אונן 'מנודה מהו שישלח
'ת"ש כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו
אביי ודלמא מנודה לשמים שאני דקיל קיל והאמרת
יה ומדחי ליה מצורע מהו שישלח קרבנותיו 'ת"ש
אחר פרישתו מן המת שבעת ימים יספרו לו אלו ז' ימי
קודש אל החצר הפנימית לשרת בקודש יקריב ומתאור

מחיל לא מפרש ליה צבאן גדול ויט' לומר משום דצבאן הדיוט איירי
 ליה למימר דלאמרין בקדושין (דף ע"א:) רישא צבאן גדול וסיפא
 אינו כתיב בקרא צבירוש מיהו קשה לן כיון דמילי מילי כתיב אמאי
 שטט (פסחים דף ע"ב:) דקאמרין כל הוצאים ערל וטומא משלחין
 מי מלוצע מהו שישלח קרצנותיו מייתי ליה וגדאל י"ד דר"ש לאפוקי
 מי מוקי לביוס באו דלאאי לאדלעלי דליירי מלוצעו ולא איירי מדי
 ונכנס לעזרה הדיעו דקאמר ימי ספרו ואן יקיירי מטאמא ואן שר
 ודן ולא צטומאח מגופו והקשה על זה מהא דלאמרין במגלה פ"ק
 פ' שהא מלוצע וכמו כן קשה למאי דפרישית ותידין דלא איירי
 טפי במלוצע וכו' צפרק כל הוצאים שמתערבו (ומהם ע"ד:) (וכאן
 י"ס ואם כן אין טמא מציא קרצנותיו וכו' פוס' יבמות קד' ד"ה דלמן:
 מחיל

יְקִי מִסִּפְקָא לִיה, קָאֵי הֵבא מִדְּחֵי לִיה אוֹיֵל הֵבא מִדְּחֵי לִיה. מַצִּיעַ מִדּוּ כְּתֻשְׁמִישׁ הַמַּטָּה, וְלִ

משמשין מנחותיהן, ודלמא שאני מעדה לשמים דקיל, והא אמרת מעדה לשמים חמור הוא.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones